

GŁOS LUBAWSKI

POLSKO-KATOLICKA GAZETA BEZPARTYJNA NA POWIAT LUBAWSKI I OKOLICE

Wychodzi trzy razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę.

Przedpłata: miesięczna wynosi 80 groszy z doręczeniem 1 złoty, kwartalna wynosi 2,40 zł. z doręczeniem 3,00 zł.
W wypadkach nieprzewidzianych, spowodowanych siłą wyższą, (przeszkód w zakładzie, złożenia pracy i t.p.) abonent nie ma prawa żądania niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Ogłoszenia: za ogłoszenie od wiersza 1 mm. na str. 6-lin. 15 gr. na str. 3-lin. 50 gr. ogłoszenia drobne słowo 20 gr.
Za ogłoszenia redakcja nie odpowiada.
Telefon Nr. 59. Konto czekowe P.K.O. Nr. 145266.
Członkami drukarni B. Miłoszewskiego w Nowemście n. Drwęcą.

Rok II.

Nowemiasto n. Drwęcą, sobota 23 marca 1935 r.

Nr. 36.

Silny Rząd w demokratycznym Państwie.

Przeгляд prac nad reformą ustroju.

Bezpośrednio niemal po akcie z 17 marca 1921 r., już po krótkim okresie doświadczeń, jasnym stało dla naszych polityków i dla opinii oświeconego ogółu, że uchwalona świeżo konstytucja nie czyni zadość podstawowym potrzebom polskiej rzeczywistości i wymaga rychłej poprawy. Lecz świadomość istniejącego zła nie wyraziła się w epoce przedmowej żadnym czynem konkretnym.

Wszeh władny sejm traktował podówczas zawsze zagadnienia ustrojowe tylko w sposób koniunkturalny, zgodnie z aktualnym interesem partyjnej rachuby. Prawica stwarzała w swych deklaracjach unctm między reformą konstytucji a zmianą ordynacji wyborczej, licząc na to, że zmiana ta, przeprowadzona w myśl jej życzeń, zapewni jej większość w przyszłych ciach parlamentarnych. Lewica deklamowała niejednokrotnie o wadach ustawy konstytucyjnej z 17 marca, lecz pragnęła również odwlec całe zagadnienie aż do momentu nowych, może szczęśliwszych dla niej wyborów.

Dopiero obóz pomajowy postawił zagadnienie reformy ustroju w sposób konkretny i w opinii publicznej i na terenie parlamentarnym, chociaż w sejmie lat 1928-1930 był w mniejszości, był okrażony przez zblokowaną antyrządową opozycję. Obóz pracy państwowej, podejmując inicjatywę ustrojowej przebudowy usiłował wcielić w czyn wskazanie Wielkiego Wychowawcy i Wodza Narodu, Marszałka Piłsudskiego, który od pierwszych dni Polski Odrodzonej w odpowiedniej organizacji państwa widział fundament jego skrzepnięcia i rozwoju.

Już w lipcu 1922 r. — w czasie przesilenia rządowego po dymisji gabinetu Ponikowskiego — Marszałek Piłsudski w szeregu przemówień i enuncjacji wystąpił w sposób zdecydowany przeciwko supremacji parlamentu w życiu państwowym. „Panowie staliście się istotą dwoistą, rządem i źródłem praw. Dopóki ta dwoistość istnieje, nie wejdzimy w stan normalny... Wystąpił przeciw panoszącym się równocześnie złym obyczajom parlamentarnym, które interpretowały konstytucję w kierunku zważającym jeszcze bardziej uprawnienia Głowy Państwa i rządu, które np. z osławionego Konwentu Senjorów — nieprzewidzianego wogóle żadnym aktem prawnym — czyniło nadrzędne, jedyne niemal źródło wszelkiej władzy w Polsce.

W niewiele miesięcy później, w dniu 28 listopada 1922 r., Marszałek Piłsudski, otwierając pierwszy zwyczajny sejm Rzeczypospolitej, znów przypomniał postom, że razem z nimi „pracować będą i inne jeszcze równorzędne organy państwowe“ i wzywał do lojalności wobec „ludzi, stronnictw i instytucji państwowych“. A później — aż po rok 1930 — w szeregu publikacji, oświadczeń i wywiadów wciąż aktualizował zagadnienia ustrojowe, budził czujność narodu, był dzwonem bijącym na alarm wobec panoszącego się zła, był okrutnym biczem gniewu i wzdarcliwego sarkazmu wobec wielmożów z ulicy Wiejskiej, co dla partyjnych i osobistych korzyści stracili z oczu do cna najwyższe wspólne nam wszystkim dobro — interes państwa, strącając je szaleńczo na dno rozprężenia i niesławy.

Wskazania nastrojowe Marszałka Piłsudskiego, ujęte najogólniej, sprowadzają się do dwóch założeń: 1) Wyposażenie Głowy Państwa w artrybuty konieczne dla sprawowania najwyższego w Rzeczypospolitej urzędu i silny rząd — odpowiedzialny przed sejmem — jako organ władzy wykonawczej. 2) Demokratyczny ustrój państwa, zapewniający ogółowi obywateli współudział w pracy państwowej i kontrolę czynników wykonawczych. Marszałek Piłsudski, który powiedział o sobie, że jest „z prze-

Niemcy przekreśliły Traktat Wersalski.

Ogłoszona przez Rząd Rzeszy Niemieckiej ustawa, wprowadzająca powszechną i obowiązkową służbę wojskową w Niemczech stanowiła olbrzymią niespodziankę polityczną.

Sama ustawa jest krótka i ujęta została w 3 paragrafy. Paragraf pierwszy mówi o wprowadzeniu powszechnej obowiązkowej służby wojskowej, drugi określa stan liczebny wojska, ustalając go na 12 korpusów, składających się z 36 dywizyj i wreszcie trzeci — poleca ministrowi spraw wojskowych wydanie odpowiednich rozporządzeń.

Odczytana przez Ministra Propagandy Rzeszy p. Goebelsa, na specjalnie zwołanej konferencji prasowej deklaracja, zawiera w sobie umotywowanie wystąpienia Niemiec z Ligi Narodów oraz tłumaczy i usprawiedliwia ostatnie posunięcia polityczne rządu niemieckiego.

Na specjalną uwagę zasługują ustępy deklaracji, w których Rząd Rzeszy oświadcza, że uczynił wszystko, co było w jego mocy i co mogło służyć sprawie pokoju i że dla tych właśnie celów proponował i zawierał pakt o nieagresji. Również wprowadzenie obowiązku powszechnej służby wojskowej, zdaniem Rządu Rzeszy, służyć ma sprawie pokoju, gdyż Niemcy dążą nie tylko do utrzymania niepodległości ale i do tego, ażeby Rzesza Niemiecka w polityce międzynarodowej traktowana była jako współgwarantka powszechnego pokoju. Wreszcie w deklaracji tej Rząd Rzeszy Niemieckiej ponow-

nie przed narodem niemieckim oraz całym światem składa zapewnienie, że zdecydowany jest nigdy nie wychodzić poza granice obrony honoru niemieckiego i wolności Rzeszy i że nie będzie dążył do utworzenia z niemieckiego narodowego dozbrojenia narzędzia wojennego ataku, lecz wyłącznie narzędzie obrony.

Prasa zagraniczna poświęca wiele uwagi sprawie wprowadzenia w Niemczech obowiązku powszechnej służby wojskowej. Część prasy wręcz twierdzi, że przez ustawę tę Niemcy przekreśliły Traktat Wersalski.

Hitler dąży do odbudowania potęgi militarnej Rzeszy Niemieckiej. „Rzesza niemiecka pod wodzą Hitlera jest wielkim sfinksem politycznym i że najbardziej nawet wytrawny dyplomata nie jest w stanie określić dróg i kierunków, w jakich życie tego slinka politycznego potoczyć się może“.

„Wyścig zbrojeń“, jaki obserwujemy od pewnego czasu u wszystkich państw, a do którego obecnie przyłączyły się oficjalnie Niemcy, wymaga od Rządu polskiego i od całego naszego społeczeństwa największej uwagi i czujności.

Nie należy zbyt wierzyc traktatom. Wszak tyle, tyle razy już traktaty pisane, okazywały się tylko „świstkiem papieru“. Dlatego też Polska liczyć musi przede wszystkim na własną siłę, gdyż tylko własna, realna siła wojskowa, siła narodu jest gwarantem naszej niepodległości i całości naszych granic.

Balon „Legjonowo“ wylądował pod Lublinem.

Z Warszawy donosi (PAT): Balon „Legjonowo“, który wystartował w dniu 19 o godz. 13.15 z placu Józefa Piłsudskiego z załogą mjr. inż. Mazurkiem i inż. Stóžko wylądował w tym samym dniu o godz. 17.10 w pobliżu majątku Garków koło Lublina.

Po starcie balon szybował przy słonecznej i ciepłej pogodzie w kierunku północno-wschodnim i po osiągnięciu stopniowo wysokości 19000 mtr. utrzymał się natym poziomie prawie podczas całego swego lotu.

Przed lądowaniem wskutek spadku temperatury, prądy pionowe naniósł silną mgłę, zasłaniając całkowicie pilotom pole widzenia.

Wskutek zimna balon począł szybko opaść i mimo wyrzucenia całego balastu, był zmuszony do lądowania na zagajniku.

Nowe zajście na pograniczu włosko-abisyńskim

PARYŻ. Według doniesień z Rzymu, w Somali włoskiem, w pobliżu granicy abisyńskiej doszło do nowego incydentu. Uzbrojone bandy których przynależności jeszcze nie stwierdzono uprowadziły 100 koni i zbiegły do Abisynji. Oddział żołnierzy włoskich, który brał udział w pościgu zatrzymał się na granicy, chcąc uniknąć nowych zajść. Poselstwo włoskie w Addis Abeba otrzymało polecenie złożenia protestu.

konania jednym z najszczerzych demokratów kraju“, który dwukrotnie — w listopadzie 1918 r. i w maju 1926 r. — odrzucił dyktaturę, złożoną mu w rękę przez wypadki dziejowe, — Piłsudski w swych konstytucyjnych wskazaniach że nie szuka tak popularnych dziś, uproszczonych metod rządzenia, zastrzegając dla społeczeństwa prawo aprobaty i kontroli.

Obóz pomajowy wcieli w życie te wskazania. Już w drugim sejmie zwyczajnym klub BBWR zgłasza do laski marszałkowskiej projekt ustawy, zmieniającej konstytucję z r. 1921 i powoduje uchwałę Sejmu z 22 stycznia 1929, stwierdzającą potrzebę przystąpienia do rewizji zasad naszego ustroju. Sejm ten miał zagwarantowane konstytucyjne specjalne uprawnienia dla znowelizowania ustawy konstytucyjnej. Cechowała go jednak tak wielka rozbieżność w poglądach na istotę zagadnienia i tak wielkie rozbieżności na frakcje, że inicjatywa klubu

Zmiany wśród duchowieństwa pomorskiego.

Ks biskup chełmiński dr. Okoniewski mianował proboszczem tytularnym ks. kur. Fr. Drzymalskiego w Rytlu; administratorami: ks. wik. L. Dzienisza w Brodnicy, ks. wik. B. Knitiera w Grabowie Starem, ks. wik. Br. Koziorzmskiego z Golubia w Czarnymlesie; wikariuszami: ks. wik. R. Makowskiego z Unisławia w Jeżewie, ks. kap. A. Muzalewskiego z Jabłonowa w Bierzgowie, ks. wik. Fr. Romanowskiego z Pieniążkowa w Unisławiu, ks. wik. Fr. Rucińskiego z Czarnogolasu w Golubiu, ks. wik. Fr. Szybowskiego z Jeżewa w Pieniążkowie.

Masowe aresztowania i zsyłka na Sybir w Sowietach.

MOSKWA. W ostatnich dniach aresztowano w Leningradzie i deportowano do wschodnich okręgów Związku Sowieckiego 1074 obywatele za naruszenie przepisów o miejscu zamieszkania i ustawy o systemie paszportowym. Deportowani są to b. arystokraci, wyżsi funkcjonariusze carscy, wielcy kapitaliści, b. wielcy właściciele ziemscy, żandarmi i policjanci.

Niektórzy z pośród deportowanych odpowiedzieli przed sądem za działalność przeciw państwu sowieckiemu, a na rzecz państw obcych.

BBWR utonęła w gadulstwie i celowym sabotażu opozycji. Orędzie Prezydenta Rzeczypospolitej, rozwiązujące ten sejm przed upływem kadencji, wskazywało na zagadnienie naprawy ustroju jako na główną przyczynę rozwiązania i najważniejszy cel pracy obecnego sejmu.

Dokonał tej pracy obóz Marszałka Piłsudskiego. Od marca 1931 r., kiedy to klub BBWR znów wystąpił z inicjatywą ustawodawczą, poprzez rozległe prace komisyjne, poparte znaną ankietą konstytucyjną i współudział wybitnych rzeczoznawców, poprzez uchwałę sejmu z 26 stycznia 1934 r. i poprzez korektury, wprowadzone do projektu przez senat i przyjęte już przez sejmową komisję — nowa konstytucja niewstrzymanie zbliża się ku momentowi, w którym stanie się prawem i fundamentem wewnętrznej i mocarstwowej rozwoju Rzeczypospolitej.

